

bemærke, er det ofte dem, som have det bedste Hjertelag til at komme tilhjælp, der have den ringeste Eone, og man kunde derfor tænke sig Tilfælde i en Kommune, hvor Nøden let kunde afhjælpes, naar der blev tilføjet Lovudkastet en saadan Paragraf som den, vi have tilladt os at foreslaae. Jeg har tænkt mig Muligheden af, at Kommunalbestyrelsen eller Kommunens Beboere i enkelte Tilfælde kunde føle sig opfordrede til at eftergive saadanne Krav, og vi have derfor givet vort Forslag den Tilføining, at i ethvert enkelt Tilfælde, hvor der maatte findes Anledning dertil, kunne de forskudsviis udrede eller henstaaende Skatter og Afgifter senere enten heelt eller deelviis eftergives.

Indenrigsministeren: Jeg behøver neppe at sige det ærede Thing, at jeg ganske deler de Følelser for Hæren, som af den ærede Forslagsstiller bleve udtalte, og ligeledes tilfulde erkjender den Pligt, som paahviler os til at sørge godt for de indkaldte Familiefædres Efterladte. Ingen kan mere end jeg ønske, at der af Frivillighedens Veie maa blive gjort Alt, hvad der kan gøres, for at supplere den Understøttelse, som ved det foreliggende Lovudkast tilfikkres disse ad tvungen Veie, men jeg maa ikke desto mindre tilraade Thinget ikke at gaae ind paa det foreliggende Endringsforslag, da det efter min Mening gaaer ud paa en uheldig Mellemting, paa en Slags paatvungen Frivillighed, som formeentlig ikke hører hjemme i en Lov. Den ærede Forslagsstiller sagde selv, at han ved nærmere Overveielse havde fundet det urigtigt at paalægge Kommunerne at yde en Understøttelse af den her omhandlede Art. Jeg vil opfordre ham til at gaae et Skridt videre og overveie, om det ikke er urigtigt at give de enkelte Kommunalbestyrelser Myndighed til at paalægge Kommunens Beboere at yde Bidrag til en saadan Understøttelse, naar de ikke ville gjøre det ad Frivillighedens Veie. At den ærede Forslagsstiller frygtede for at lægge det som en Tvang paa selve Kommunalbestyrelserne, troer jeg taler i og for sig tilstrækkeligt imod det foreliggende Endringsforslag. Jeg maa desuden antage, at dette let kan lede til Ubillighed imod de mindre formuende Beboere i Kommunen, idet de mere Formuende da

muligen kunde sætte igjennem, at der paalægges større Skatter, end de Første kunne taale at bære. Medens man saaledes paa den ene Side risikerer ved dette Forslag at udøve Uretfærdighed imod Kommunens Beboere, sikker man sig paa den anden Side ikke, især naar Kommunalbestyrelserne ikke have det rette Sindelag, at Soldaternes efterladte Familier ville blive forsørgede, medens deres Forsørgere ere i Felten.

Scholer: Den ærede Minister frygtede for, at Kommunalbestyrelserne ved en saadan Bemyndigelse kunde paalægge de Uformuende i Kommunen større Byrder, end de kunde bære, men man kan let tænke sig, hvad jeg frygter for vil være Tilfældet paa flere Steder, at Kommunalbestyrelsen kan have Hjertelag til at yde en saadan Understøttelse, og at mange af Beboerne ogsaa have det, men maaskee ikke have Eone dertil, medens der i den findes enkelte rige Mænd, som ikke have Hjertelag til at komme deres trængende, fraværende Medborgere tilhjælp, og det er, for at saadanne Mænd ogsaa kunne komme til at yde deres Skærb til, hvad der paaligger os Alle i denne Trængselstid, at dette Forslag er fremkommet. — Jeg kan heller ikke indsee, at der kan være den allermindeste Betænkelighed derved. Jeg veed meget vel, at der paa mange Steder vil være Hjertelag til aldeles frivilligt at komme saadanne Folk tilhjælp; men naar der ikke kommer Opfordring fra Medborgere, kan Sagen let døe hen; man tier og lader det gaae, fordi der Ingen er, som vil sætte Sagen igang. Jeg kan ikke indsee, at man her griber utilbørligt ind i Frivilligheden, og jeg er vis paa, at Forslaget næsten overalt vil blive modtaget med særdeles Tilfredshed, samt at det vil være overordentlig helbigt for Medborgere, der ere indkaldte til Krigstjeneste, der skulle bløde eller maaskee allerede have blødt for Fædrelandet. Lad os hufte paa, hvem der bærer den største Skat, er det ikke de Indkaldte? Jo, derom vidner de store Summer, som i denne Tid gives af dem, der stille for sig; heraf seer man, hvorledes de Mænd blive beskattede, som indkaldes til Fædrelandets Forsvar, og lad os derfor være billige og saa opoffrende for dem,